

## صحيفة الحسين عليه السلام

[ 241 ] خاص دارند، اگر او را امر کنی که بالای منبر رود و خطبه خواند، در زبان او لکنت ظاهر شود و از نظر مردم بیفتد و حقیر گردد، معاویه گفت: ما در باره برادرش حسن همین گمان را می کردیم، ولی هنگامیکه بالای منبر آمد و خطبه خواند در چشم مردم بزرگتر شد و ما را هم رسوا کرد، مردم نپذیرفتند و اصرار کردند، تا آنجا که معاویه مجبور شد آن حضرت را امر به خواندن خطبه نماید. امام (علیه السلام) بالای منبر آمد و حمد و ثنای الهی را بجای آورد و درود بر پیامبر فرستاد، آنگاه شنید مردی می گوید: این مرد که خطبه می خواند کیست ؟ امام فرمود: ما حزب پیروز خداوند هستیم، ما عترت پیامبر که مقربان درگاه الهی اند می باشیم، ما اهل بیت آن حضرت که پاکیزه اند می باشیم، و ما یکی از دو چیز گرانمایه که رسول خدا به عنوان دومی کتاب خدا قرار داد می باشیم، آن کتابی که در تفصیل و بیان هر چیز در اوست و باطل کننده ای از جلو و عقب او نیاید، و تفسیر قرآن بما واگذار شده، و تأویل آن بر ما دشوار نمی باشد، بلکه ما از حقائق آن پیروی می کنیم، و آنچه حقیقت قرآن می باشد را می دانیم. پس ای مردم از ما اطاعت کنید، که فرمانبری از ما واجب می باشد، چرا که به اطاعت خدا و پیامبر او وابسته است، خداوند می فرماید: " خدا

---